

TOUKOKUU
5/2011

SISÄLTÖ

.....
TOIVOJEN TOUKOKUU

.....
SAHTIA JA SOTAA"

.....
AILI NEVALAINEN
85 VUOTTA

.....
AURINGON PAISTETTA
JA NAURAVIA SUITA!

.....
TALKOOAPUA
KYLÄLEHDELLE

SYDÄMENVALTIAS

LANKALAUANTAI
VILLISIKATILALLA

.....
JÄRVINIEMEN
UUDET ASUKKAAT

.....
KYLÄRAITIN SIIVOUS

.....
KIITOS ILMOITTAJILLE,
ILMAN TEITÄ TÄMÄ LEHTI EI VOISI
ILMESTYÄ TÄSSÄ LAAJUUDESSA.

.....
TILAA KYLÄLEHTI
LAHJAKSI TUTTAVALLES!

Putkilahden Kylälehti

Putkilahden kylälehti myös internetissä:
www.putkilahti.net

Perustettu 1993.
Ilmestyy 12 kertaa vuodessa.
Kylän paras tiedottaja.

Irtonumero
2,00 euroa

Tessa Virta

PUTKILAHDEN 13. jazz-it

KOULUPISTOSSA LA 11.06.2011 KLO 12

JYVÄSKYLÄN PUHALLINORKESTERI
TESSA VIRTA JA OLLI PEUHU DUO
MARIKA PAASO ACOUSTIC
TAPIO LEINO SWINGBAND PLAYS LOUIS PRIMA

Musiikista nautitaan
ilman alkoholijuomia.

JÄRJ. PUTKILAHDEN KYLÄSEURA RY

AUNE TURUNEN, PÄÄTOIMITTAJA

Toivojen toukokuu

Toukokuu on se kuukausi, joka herättää ilon ja toivon koko luomakuntaan. Kukapa ei tuntisi iloa siitä, kun aurinko hymyilee silmiimme kimaltavat järvenselät ja kevätuuulet hulmuavat pehmeinä huntuina ihollamme. Kuun lopulla kouluissamme lauletaan perinteikäs suvivirsi ja lapset pääsevät kaivaetuille kesälaitumilleen. Kymmenettuhannet nuoret saavat päähänsä uutuuttaan hohtavat valkolakit ja toiset nuoret valmistuvat moniin tärkeisiin ammatteihinsa. Elämä sykähtelee täynnä onnea ja iloa. Eletään suurten toiveiden täyttämässä maailmassa.

Toukokuu on kesän odotuksen aikaa. Jo ensimmäisen sinivuokon aukaistessa silmiään alkavat valmistelutyöt kesää varten. Koneet mylläävät pelloilla tehden hyvää alustaa sementin itämiselle ja tulevalle kasvulle. Pihoilla suihkivat haravat ja pihakalus-

teita kannetaan ulos talvivarastoistaan. Rannoilla kunnostetaan veneitä ja kalanpyydiksiä viritellään tietyn toivein.

Putkilahden kevääseen kuuluu monenlaista mukavaa. Kylämme on saanut jälleen uusia asukkaita. Kaikkia heitä emme ole vielä edes ehtineet esitellä kylälehdessämme. On hienoa, että elämä kylällämme jatkuu ja juuri se, että täällä on asukkaita, on sen tae. Lämmin tervetulo-toivotus kaikille uusille kyläläisillemme! Ottakaa kylä omaksi kodiksenne!

Muuttolintujen myötä Putkilahteen saapuvat myös uskolliset kesäasukkaamme. Kylällämme toivotetaan myös heidät kaikki lämpimästi tervetulleiksi. Mukavaa olisi, jos kesäasukkaat ehtisivät mukaamme kylän tapahtumiin ja muistaisivat myös käydä ahkerasti kyläkaupassamme Virran Puodissa.

Toivomme myös, että kylämme tarjoaisi kesäasukkailleen viihtyisän ja joka suhteessa miellyttävän ympäristön nauttia kesästään ja olostaan täällä.

Kaukana keskustoissa elävät ihmiset saattavat toisinaan olettaa Putkilahden kaltaisten pikkukylien olevan ummehtuneita ja hengeltään nukahtaneita paikkoja. Mutta ajatelkaapa, monellako paikkakunnalla on omat jazzit? Meillä on. Ne ovat Putkilahdessa jo kolmattatoista kertaa ja niiden tapahtuma-aika on kesäkuun 11. päivänä. Tapio Leino muusikkoystävineen ja laulusolisteineen saapuu silloin suurin joukoin ilahduttamaan kaikkia musiikista kiinnostuneita kuulijoita. Kannattaa tulla kuulemaan ja näkemään!

Kevätkesän iloa kaikille lukijoillemme!

Putkilahden KYLÄLEHTI

(ISSN 1236665X)

PERUSTETTU 1993. ILMESTYY KERRAN KUUSSA.

KUSTANTAJA: PUTKILAHDEN KYLÄSEURA RY

PUHEENJOHTAJA: VEIKKO RIIKONEN

SÄHKÖPOSTI: VRIKONEN@LUUKKU.COM

OSOITE: KÖNNÖNTIE 20, 41870 PUTKILAHTI

PUHELIN: (0400) 629 049

PAINOS: 340 KPL

TILAAJA: 260 (HELMIKUU 2010)

PAINOAIKKA: KOPIOIVA OY, JYVÄSKYLÄ

KYLÄLEHDEN KEHITTÄMINEN

KYLÄLEHDEN YHTEYSHENKILÖT OTTAVAT VASTAAN EHDOTUKSIA LEHDEN KEHITTÄMISEKSI. HEILLE VOI TARJOTA MYÖS AINEISTOA JULKAISTAVAKSI. YHTEYSHENKILÖLUETTELO OIKEALLA.

TILAUSHINNAT 1. 1. 2011 ALKAEN

PERUSHINTA EUROA 21.00/12 NUMEROA

KESTOTILAUSALENNUS EUROA 3,00 / VUOSI

SUOMEN ULKOPOUELLE LISÄHINTA EUROA 3,00/VUOSI

IRTONUMEROT EUROA 2.00.

ILMOITUSHINNAT 1. 1. 2011 ALKAEN

PERUSHINTA 0,13 €/PALSTAMM.

TOISTUVA ILMOITUS 0,10 €/PALSTAMM

TAKAKANNEN VÄRI-ILMOITUSLISÄ 0,05 €/PALSTAMM

KANNEN VÄRI-ILMOITUS 0,50 €/MM (140 MM LEVEYS)

ILMOITUKSESTA LASKUTETAAN VÄHINTÄÄN 20 €

YHDISTYSTOIMINTA SOPIMUKSEN MUKAAN

PUTKILAHDEN UUTISIA INTERNETISSÄ:

<http://www.putkilahti.net/>

PÄÄTOIMITTAJA:

AUNE TURUNEN P. (050) 464 3683

VESPUOLENTIE 1568, 41800 KORPILAHTI

SÄHKÖPOSTI: ETUNIMI.SUKUNIMI@PUTKILAHTI.NET

MUU TOIMITUSKUNTA:

VALTO KOSKINEN, TAITTO P. (050) 563 7344

SÄHKÖPOSTI: ETUNIMI.SUKUNIMI@PUTKILAHTI.NET

ESKO PERTTULA, ILMOITUKSET P. (0400) 762211

SÄHKÖPOSTI: ETUNIMI.SUKUNIMI@PUTKILAHTI.NET

Uudet tilaukset:

YLLÄ MAINITUT YHTEYSHENKILÖT

AINEISTOPÄIVÄMÄÄRÄ:

ILMESTYMISKUUKAUDEN ENSIMMÄINEN PÄIVÄ

VUOKRATTAVANA PUTKILAHDESSA
JUHLA- TAI HARRASTUSKÄYTTÖÖN TOIMITILAA

Koulun käyttökorvaushinnat

	tunti	1/2 vrk	1/1 vrk
Koko koulu	20 euroa	50 euroa	80 euroa
Luokkahuone	5 euroa	15 euroa	
Jumppasali	5 euroa	15 euroa	
Keittiö ja ruokala	10 euroa		
Sauna 30 euroa/kerta			

Tiedustelut ja varaukset: Marja Riikonen p. 0400 647 909

AINA EDULLISESTI!

- Ulko- ja sisämaalit
- Kuultavat puunsuojat
- Lakat
- Punamullat
- Ilmalämpöpumput
- Pellettipolttimet
- Vuokrataan korkeapaine- ja punamultaruiskua

TILAMAALI Ky

Ketunmutka 68, Muurame

Puh 0400 540448

www.tilamaali.com

Kotimaiset lihajalosteet Pajuniemen palviautosta

Virran Puodin edessä torstaisin kello 13 – 14
Tervetuloa! Lisätietoja puh. 050 564 2150

Asunto vuokrattavana

Putkilahden kyläseura ry tarjoaa vuokralle yläkerrassa

noin 50 m², 1 h+keittiö+kph

Kiinteistössä myös sauna, kellari, viljelypalsta ja varastotiloja.

Vapaa heti. Tiedustelut puh. 0400 647 909/Marja Riikonen

IDO KYLPYHUONEKALUSTEET

Putket,
pumput,
vesijohtotarvikkeet,
muut LVI-tarvikkeet

Uponor

Myynti ja asennus
Heikki Vilkman
19910 Tammijärvi
p. (0400) 244 362

Oras

Kerromme kerran viikossa
keskiviikkoisin koko pitäjän uutiset

Tilaa **KORPILAHTI** ja lue
PAIKALLISLEHTI

Kokkotie 11 C 17, 41800 KORPILAHTI
p.040 1977 400, faksi 822 471
toimitus@korpilahtilehti.fi
ilmoitukset@korpilahtilehti.fi
www.korpilahtilehti.fi

Parturi-kampaamo-
Kauuneushoitola
HiusAvain

GOLDWELL

Martinpolku 23, Korpilahti puh. (014) 841 300

GOLDWELL

CLOSER TO STYLISTS. CLOSER TO HAIR.

Parturi-Kampaamo

Mirikka Tuominen

Tammijärventie 256

19910 Tammijärvi

puh. 044 5035128

ma-pe 9-17

ilt. ja la sop.muk.

SAHTIA JA SOTAA

Kaunis kesäinen iltapäivä Putkilahdessa 1950-luvun alussa.

Joukko kylän miehiä istuskelee seurantalons edessä nurmikolla, läkkipeltinen sahtihinkki kiertyä kädestä käteen. Miehet kaatavat sahtia hinkin kanteen ja juovat siitä. Olen 6-vuotias ja istun muiden pikkupoikien kanssa kuuntele-massa miesten juttuja. Ikosen Pauli on sotai-salla tuulella. Hän haluaa paikalle Kopisevan isännän. Joku lähtee polkupyörällä hakemaan.

Tein vuonna 2004 TV2:n Dokumentti-projektille televisiodokumentin jatkosodassa 1941 vanhalla rajalla tapahtuneista kieltäy-tymisistä. Osa suomalaisista sotilaista ei halunnut hyökätä Neuvostoliiton puolelle. Kieltäytymisistä vaiettiin pitkään, se oli Suur-Suomen tekoon lähteneille upseereille nolo asia. Minua kiinnosti se, mikä sai mie-het uhmaamaan käskyä.

Sota-arkistosta löytyi useita nimilistoja kieltäytyneistä. Yllättävin oli 83:n sotilain lista, jossa oli mukana putkilahtelaisia. Huo-masin heti, että kaikki jalkaväkirykmentti 48:n rytkäkässä mukana olleet kylän miehet ovat jo kuolleet.

Yritin löytää haastateltavaksi muita ve-teraaneja Korpilahdelta. Ketään ei enää ollut jäljellä.

Seurantalons nurmikolla Oksasen kahvilaa vastapäätä sahtiastia kiertyä edelleen. Kansii on heitetty pois ja miehet juovat suoraan hin-kistä niin että sahti valuu pitkin rintamuk-sia. Käyn välillä Virtasalmen sillan pielessä heittelemässä voileipiä litteillä pikkukivillä. Kopisevan isäntä saapuu paikalle hevoscärryil-lä. Hän sitoo hevosen Seurantalons päätyyn ja

Asiakirjat 2. divisioonan kenttäoikeudesta Sotaylioi-keuden tarkastettavaksi alistetussa jutussa, jossa vangitut

ylikersantti	Oskar Ferdinand Kopiseva, -3.4.1909	KORPILAHTI
alikersantti	Sulo Armas Simola, -2.2.1906	"
"	Suune Harald Vesteri, 4.3.1902	"
korpraali	Kaarle Arvid Omer, 5.10.1902	PÄIKKÄVESI
"	Vihtori Helin, -3.3.1918	KORPILAHTI
"	Mertti Abner Heiskanen, -10.9.1904	KORPILAHTI
"	Jesko Urpo Helminen, 25.5.1915	JÄMSÄ
"	Reino Oskar Pitkänen, 16.9.1916	KORPILAHTI
"	Kalle Rikhard Virtanen, 20.1.1913	KORPILAHTI
"	Zoro Adolf Kontonen, 12.1.1912	KORPILAHTI
sotemies	Zail Niemi, 5.12.1906	KORPILAHTI
"	Zinar August Pesonen, 31.8.1902	"
"	Reino Johannes Nieminen, 21.6.1914	KORPILAHTI
"	Kalle Ilmari Kaure-aho, 22.4.1915	KORPILAHTI
"	Lauri Erik Keskinen, 10.12.1907	JYVÄSKYLÄN k.s.
"	Onni Alver Lehtinen, 18.7.1903	KORPILAHDELLA
"	Aaro Jesko Vellin, 14.8.1905	"
"	Jarne Arvi Villgren, 8.5.1904	"
"	Dugo Ilmari, 20.11.1906	JOKKINEN
"	Urho Olevi Kervonen, 4.10.1916	"
"	Kiio Matti Järvinen, 19.9.1913	KORPILAHTI
"	Jelmeri Ilmari Lestelin, 25.1.1912	"
"	Kalle Lindqvist, 2.9.1902	"
"	Lauri Matti Kestonen, 25.7.1915	KAAPELASSA
"	Arki Valfrid Kaukonen, 13.5.1917	JOKKINEN
"	Jako Kauppinen, 17.2.1897	KORPILAHTI
"	Teikko Ilmari Kolonkainen, 11.6.1916	KORPILAHTI
"	Toivo Jooseppi Kähkönen, 29.12.1911	KORPILAHTI
"	Hugo Ilmari Lehtinen, 3.2.1907	KORPILAHTI
"	Viho Rikhard Lehtinen, 12.7.1909	KORPILAHTI
"	Teikko Ilmari Lemmetyinen, 16.6.1902	KORPILAHTI
"	Jeanne Loppänen, 14.6.1902	KORPILAHTI

Asiakirjat 2. divisioonan kenttäoikeudesta Sotaylioi-keuden tarkastettavaksi alistetussa jutussa, jossa vangitut

ylikersantti	Oskar Ferdinand Kopiseva, -3.4.1909	KORPILAHTI
alikersantti	Sulo Armas Simola, -2.2.1906	"
"	Suune Harald Vesteri, 4.3.1902	"
korpraali	Kaarle Arvid Gumer, 5.10.1902	PÄIKKÄVESI
"	Vihtori Helin, -3.3.1918	KORPILAHTI

"	Kalle Ilmari Kaure-aho, 22.4.1915	KORPILAHTI
"	Lauri Erik Keskinen, 10.12.1907	JYVÄSKYLÄN k.s.
"	Onni Alver Lehtinen, 18.7.1903	KORPILAHDELLA

"	Pauli Aleks Ikonen, 7.1.1905	KORPILAHTI
"	Sulo Nestor Virtanen, 29.11.1909	"
"	Uno Armas Saarinen, 4.4.1915	"
"	Väinö Ilmari Kallio, 4.4.1906	KORPILAHTI

" Onni Vihtori Perälä, 6.8.1908. KORPILAAHI
 " Otto Armas Koskinen, 9.4.1917. PETAJÄVESI
 " Kalle Kalervo Moksi, 31.1.1918. KORPILAAHI
 " Onni Einari Saloranta ja 13.3.1917. KORPILAAHI
 " Veikko Leonard Peuha 27.7.1902. KORPILAAHI

ovat syytteessä kapinasta.

1941 joulukuun 17 päivänä päätös № 575.

heittää heiniä eteen. Hänelle tuupataan sahtihinkki ja oitis alkaa kiivas keskustelu sodasta.

Jalkaväkirykmentti 48:n piti ylittää vanha raja Karjalan kannaksella syyskuun puolivälissä. 14.9.1941 lähes 200 toisen pataljoonan miestä ilmoitti, etteivät he noudata käskyä. Rykmentinkomentaja everstiluutnantti Sora piti tiukan puhuttelun ja uhkasi, että kieltäytymisestä voidaan tuomita kuolemaan. Puhuttelun jälkeen vähän yli sata soturia ilmoitti olevansa mukana hyökkäyksessä. Ne 83 miestä, jotka yhä kieltäytyivät ylittämästä rajaa, vangittiin. Aseet ja kokardit otettiin pois. Miehet tuomittiin seuraavana yönä kenttäoikeudessa 10 vuodeksi kuritushuoneeseen kapinasta. Aliupseerit ja korpraalit menettivät sotilasarvonsa.

Kopisevan isännän vanhempi veli ylikersantti Oskar Kopiseva oli joukon korkearvoisin aliupseeri. Äskettäin edesmennyt korpilahtelainen veteraani, entinen viestitiupseeri Onni Väliavaara näki vangitut Suojärvellä syyskuussa 1941. Väliavaara kertoi kuulleensa, että joku ylempi esimies olisi luvannut Kopisevalle ja muille kieltäytyneille, ettei vanhaa rajaa ylitetä.

Vangituille miehille annettiin kuitenkin mahdollisuus valita: joko kuritushuoneeseen tai takaisin rintamalle. Kaikki palasivat riviin. Heidät sijoitettiin turvasäilöön otetuista äärivasemmistolaisista koottuun Pärmin

pataljoonaan. Siinä oli nyt tilaa, koska 70 kiihkeintä kommunistia oli heti ensimmäisen etulinjan tehtävän aikana karannut Neuvostoliiton puolelle. Erillinen pataljoona 21 eli "Musta Nuoli" pantiin koviin paikkoihin ja taisteli hyvin. Se sai marraskuussa 1941 kiitossähkeen Mannerheimiltä erään tärkeän tienristeyksen valtaamisesta.

Syksyllä 2004 haastattelin Joroisissa Sulo Kiurua, Pärmin pataljoonan entistä väepeliä. 90-vuotias Kiuru kertoi, että hän muistaa vielä muutaman Korpilahden miehen nimenkin. Varsinkin eräs Ikonen oli aivan erinomainen sotilas.

*Kylän pikkupojat tienaaavat karamellirahjoja, he käyvät välillä polkupyörillään Iko-
sessa täyttämässä sahtihinkkiä. Seuratalon
pihassa pulina jatkuu myöhään iltaan. Minut
äiti kävi hakemassa kotiin Virtasalmen sil-
lan toiselle puolelle. Ei ollut lapselle soveliaista
seurata sahdin juontia. Eikä 6-vuotias voinut
ymmärtää, mistä oli kysymys. Sodasta oli kulu-
nut alle kymmenen vuotta, siellä syntyneitä
traumoja siinä nurmikolla purettiin.*

TV-dokumenttiani varten löysin Joroisista muutamia miehiä, jotka halusivat kertoa asiasta. Vain yksi kieltäytyjäporukassa mukana ollut mies löytyi, mutta hänkään ei sitä haastattelussa myöntänyt. Hänellä oli pitäjässä arvostettu asema ja rintamiestalo hyvällä tontilla keskellä kirkonkylää, ei hän halunnut enää ihan kaikkea

muistaa. Korpilahden veteraanimatrikkelisakin tieto osallistumisesta Pärmin pataljoonan taistelutoimiin puuttuu monen miehen kohdalta.

Miksi sitten sotilaat kieltäytyivät noudattamasta käskyä, vaikka teloittaminen uhkasi?

Miehet olivat sitä mieltä, että sotilasvala sitoo heitä vain oman valtakunnan puolustamiseen, ei hyökkäyssotaan. Kieltäytyjät olivat enimmäkseen vanhempia reserviläisiä, perheellisiä miehiä. Jalkaväkirykmentti 48:n menetykset hyökkäysvaiheessa olivat olleet poikkeuksellisen suuret, eikä uusia riskejä haluttu ottaa. Ja kun kerran esimies oli luvannut, ettei rajan yli mennä, siitä pidettiin tiukasti kiinni. Sodan päämääristä eivät valtakunnan poliitikot olleet keskustelleet lainkaan, mutta sotilaat hakivat lyhyttä ja helposti puolustettavaa rajaa. Tavoitteiden epämääräisyys heijastui miehistöönkin.

Kaiken kaikkiaan kieltäytymistapauksia tunnetaan 25 kappaletta eri rintamaloikoilla. Asiat käsiteltiin kenttäoikeuksissa heti ja siirrettiin sen jälkeen sotaylioikeuden päätettäväksi. Tuomiot vaihtelivat.

Putkilahden miesten pataljoonankomentaja jääkärimajuri Nikke Pärmi piti rikospäiväkirjaa miehistään. Sodan loputtua kaikki kieltäytyneet armahdettiin. Sotilaspassiin tuli merkintä: "Tuomion täytäntöönpanosta luovutaan toistaiseksi".

Näytin äidilleni Helvi Itärannalle tämän 83 nimen listan. Äiti luki sen läpi ja sanoi: "Minä en usko Sinua". Hän ei ollut koskaan kuullut tapauksesta. Etenkin Oskar Kopisevan kieltäytyminen rajalla oli hänen mielestään täysin mahdoton ajatus. Kai Sota-arkiston papereihin kuitenkin on uskominen.

TAPANI ITÄRANTA

KUVAT: TAPANI ITÄRANNAN ARKISTO

AILI NEVALAINEN

85 VUOTTA

Aili syntyi Kalle ja Ellida Koskisen viidenneksi lapseksi Lähteenmäkeen 25.04.1926. Aili oli isän silmäteriä. Isällä oli ehkä enemmän aikaa pitää nuorimmaista tyttöä polvellaan. Ailin ollessa kymmenvuotias sattui vakava tapaturma, kun Aili oli veljensä seurassa rantarinteessä, jossa Rauni oli kaatamassa tukkipuita. Rauni oli käskenyt lapsia menemään kauemmaksi, kun puu alkoi kaatua, mutta vahingossa puu lipsahtikin Ailin jalan päälle ja sääriluu murtui. Isä oli vallan kauhuissaan kun kuuli vahingosta. Sairaanhoidtaja kävi antamassa ensiavun, mutta aamulla isä lähti hevosella viemään Ailia lääkäriin tohtori Veijolle. Veijo oli vanhanajan lääkäri ja lastoitti jalan napakasti ja niin ajettiin kotiin parantelemaan. Ei sitä kuvattukaan oliko se paikoillaan. Eihän niitä siihen aikaan ollut sellaisia koneita kunnanlääkärillä. Paranihan se jalka kävelykelpoiseksi, ja sillä on kävelty jo 85 vuotta.

Elämä jatkui ja Aili kävi kansakoulun Putkilahdessa. Kotona riitti työtä ja harrastukset olivat Putkilahden nuorisoseuran näytelmissä ja opintokerhossa. Aili varttui aikuiseksi ja naapuripitäjästä löytyi kosijakin. Aili lähti Oriveden kesäkursille oppimaan kotitalouden taitoja, jotta pärjäisi talon emäntänä. Kylläpä hän onkin oppinut erittäin hyvän leivän leipomistaidon ja suussa sulavat munkkirinkilät sekä muutkin ruuanlaiton niksit. Aili vihittiin Tapani Nevalaisen kanssa syksyllä 1946 ja hän siirtyi Sikkolan talon emännäksi. Avioliitosta syntyi kolme poikaa. Elämä maalaistalon emäntänä vaati Aililta lastenhoidon ohella monipuolisen täysipäiväisen aherruksen. Lypsykarjaa Sikkolassa oli kahdenkymmenen vuoden ajan, jonka lisäksi kasvatettiin myös minkkejä viitenä vuotena. Maatalouden kannattavuuden romahtaessa Tapani-isäntä hankki Caterpillarin ja kiersi sitten eri puolilla Suomea tekemässä maansiirtoalan töitä.

Pojat kasvoivat ja kävivät osan kouluaan Putkilahdessa, jonne kotoa kertyi matkaa viisi kilometriä. Kun tie Tammijärvelle valmistui, pojat siirtyivät jatkamaan opintojaan Tammijärven kouluun, jonne he pitkän matkan takia saivat koulukyydityksen. Ammattikoulun käytyään pojat siirtyivät työelämään ja löysivät kukin paikkansa maailmalla. Aili hoiti vielä kymmenen vuotta anoppiaan Liisa

Nevalaista tämän kuolemaan asti kotonaan ja sai häneltä täydellisen arvostuksen hoitajana.

Yksin jäätyään Aili muutti vanhempiensa eläkeasuntoon Putkilahden lähelle kauppa- ja liikenneyhteyksiä.

Aili omaa iloisen ja myönteisen elämänasenteen, jota eivät suuremmatkaan murheet ole lamaannuttaneet. Aviomies on saanut kutsun suureen tuntemattomaan 15 vuotta sitten ja kaksi pojastakin on jo poistunut elämästä. Elämä on kantanut vaikeuksienkin yli Jumalan kämmenellä. Se on antanut voimaa suurienkin surujen keskellä. Nyt elämä on ollut seesteistä ja Aili omaa aikamoisen sisun pärjätessään vielä kotona omin voimin. Aili on hyvin seurallinen ja vieraanvarainen ihminen, niinpä ystävät käyvät usein häntä tervehdimässä.

Ailin elämänasenteeseen sopii hyvin Eino Leinon kirjoittama runonsäe:

*Kiitos, sä Luojani armollinen, joka hetkestä jonka mä elin,
kun sain minä ruumiini tervehen, sydän lämmön mi läikähteli,
kun sain minä tervettä kättä kaks, kaks silmää sieluni ikkunaks'
ja hengen herkän ja avoimen, joka tuutia tuulosen.*

KIRSTI KOSKINEN

AURINGON PAISTETTA JA NAURAVIA SUITA!

Laskiaissunnuntaina mainio sää houkutteli Mustalahden P-paikalle runsaasti iloisia ihmisiä. Riikosen Veikon kelkalla tekemä laskiaismäki sai kovasti kehuja. Kourumainen ura pulkkaa varten piti mäenlaskijat hyvin laskulinjassa. Liukas mäki antoikin huikeat vauhdit ja pulkka toi naurusuut pitkälle, pitkälle...

Kaiken kaikkiaan Putkilahden kyläseuran järjestämässä laskiaistapahtumassa vieraili n. 60 henkilöä, joista 18 oli lapsia! Vauhdin hurmasta ja yhdessäolosta nauttivat siis kaikenikäiset! Tuttujen ihmisten kanssa oli piristävää vaihtaa kuulumisia ja höpötellä. Mukavaa!! Nuotiopaikalla maistui tikkumakkara ja vaahtokarkit. Kahvi

ja munkit tekivät kauppansa, kuin myös mehu ja kaakaokin. Lapset olivat kerrasaan hurmaavia aurinkolaseissaan. Niin kirkkaita auringonsäteet kyllä olivatkin, että suojaa silmille tarvittiin. Riemunkiljahdukset ja naurunpyrskähdykset soivat ihanassa auringossa. Taisi pienillä tytöillä olla meneillään aivan omat mielikuviutusleikit oksiston seassa. Heitä oli mainio seurata ja kuunnella! Kyllä siinä suu kävi ja välillä jalat-

kin upposivat syvään hankeen.

Laskiaissunnuntain tapahtuma oli mainio ja hyvin onnistunut, kaikin puolin! Kiitos siis kaikille järjestäjille ja mukana olijoille! "...Ja meillä kaikilla oli niin mukavaa..."

AURINKOISIN TERVEISIN

TEKSTI: MARJO MERIVIRTA

KUVA: VEIKKO RIIKONEN

Talkooapua kylälehdelle

Kylälehti on jo 17 vuoden ajan toimitettu ja tuotettu kylän asukkaiden toimesta lähes kokonaan talkootyöllä. Tilausmaksuilla ja mainostuloilla katetaan paino-, postitus- ja tarvikekulut.

Kylälehden tilaajarekisterin hoitajaksi etsitään nyt henkilöä, joka osaa päivittää ja käyttää Excel taulukkolaskentaohjelmaa tai vastaavaa. Työmäärä on hyvin kohtuullinen. Työ vaatii tekijältään tarkkuutta ja luotettavaa toimintaa, koska kylälehti ilmestyy säännöllisesti kerran kuukaudessa ja tilaajia on noin 260 kpl.

Lisätietoja: valto.koskinen(at)putkilahti.net tai p. 050 563 7344.

Putkilahden **Kylälehti**

HANKI UUDET JÄTEASTIAT MEILTÄ KOTIIN TOIMITETTUINA

600 ltr

240 ltr

- ◇ JÄTTEENKULJETUS
- ◇ VAIHTOLAVAT
- ◇ LOKAHUOLTO
- ◇ VIEMÄREIDEN AVAUKSET
- ◇ JÄTEHUOLTOTUOTTEIDEN MYYNTI

SIHVARI OY

www.sihvari.fi, info@sihvari

Puh. 010 525 1640

SYDÄMENVALTIAS

Olin kyläilemässä Niinimäessä. Pihalla taaperteli auringon paisteessa kaksi kissanpentua emon valvovan katseen seuratessa. Pallerot metsästäivät ohilentäviä perhosia ja olivat aivan ihastuttavia. Kun pari vuotta aikaisemmin olin menettänyt koirani, niin päätin heti tarjota mustalle pikkumirril-le kodin luonani Espoossa. Näin elämäni astui Viljo-Antero, minkä nimen pentu sai kissanristiäisissä.

Odotin innokkaana uuden tulokkaan saapumista, sillä se oli jäänyt vielä kasvamaan emon hellään hoivaan Niinimäkeen. Kylpyhuoneessa oli katettu, upouusi hiekkastia, lepoalusta ja leluja hankittu, miehek-käät, ruskeat ruokakupit jonossa keittiössä ja jääkaapissa herkkuja. Kaikki oli valmista. Sitten koitti päivä, Viljo saapui ja asettui taloksi. Tästä on jo kohta yhdeksän vuotta ja hänestä on tullut tärkeä perheenjäsen.

Koirat ja kissat ovat varsin erilaisia eläimiä. Tulin sen heti havaitsemaan. Jo siinä, että koira pysyy lattiatasossa, kun taas kissa pääsee hyppäämällä lähes joka paikkaan. Huomaat esim. ykskaks kissan olevan katonrajassa. On kiivennyt verhoa pitkin. Koira on oppivainen ja tottelevainen, sitä vastoin kissan luonteen itsenäisyys ja riippu-

mattomuus on kiehtovaa. Se on äärimmäisen sinnikäs, pitkäjänteinen ja jääpäinen. En ole sen enempää koira kuin kissaihminen. Pidän kummastakin yhtä paljon ja sanokoon tutkijat mitä tahansa eläinten älykkyydestä, niin minusta ne ovat tosi fiksuja. Korvien välissä on paljon esi-isiltä perittyä tietoa, mikä ohjaa olemassaoloa.

Viljosta tuli kaupunkilaiskissa. Elämänmuutos oli valtava verrattuna kissasukulaisiin Niinimäessä. Pelkästään ravinnon suhteen ero on suuri. Siellä mirrit käyvät rottajahdissa ja pulleat myyrät katoavat nälkäisiin suihin. Pihalle kokoonnutaan odottelemaan lypsyn jälkeen saatavaa lämmintä maitoa jälkiruuaksi. Olisipa Viljonkin ruokinta niin helppoa. Marketissa sitä ihmettelee eläinruokahyllyn edessä, mitä ostaisi ja mikä maistuisi tänään. Olen huomannut vuosien aikana, että ruokavalion pitää olla vaihteleva. Se, mikä oli herkkua tänään, ei ole mieluista huomenna. Juhlapäivän kunniaksi ostin kerran ”Ankkaa puutarhan yrttikastikkeessa”. Kuulosti niin hienolta ja maukkaalta. Viljo tuli, haistoi kerran ja käveli pois. Tuomio oli tyrmäävä: paha, tätä kissa ei voi mitenkään syödä. Olisi pitänyt ymmärtää valita varmanpäälle ja ostaa possunsydäntä. Se on

Viljosta niin hyvää; nam. Yölläkin herätään istumaan jääkaapin eteen. Masu ei niin täynnä ole milloinkaan ettei pari palaa tätä herkkua mahtuisi.

Kun kodissasi on eläin, niin et hetkeäkään ole yksin. Koko ajan sinua tarkkaillaan vaikkakin huomaamattomasti. Et käväise suihkussa ettei kissasi tiedä sitä. Kaupasta tullessasi ostoskassi halutaan ehdottomasti tarkistaa: toitko mitään purtavaa. Avainten kilinä kertoo, että kohta emäntä lähtee. Mennään valmiiksi odottamaan ovelle, jos pääsisi käytävään liivahtamaan tutkimusmatkalle.

Toisaalta kissa haluaa kaiken huomiosi. Hesarin lukemisesta ei tule mitään, kun kissa levittäytyy lehden päälle. Kännykän soidessa Viljo haluaa juuri silloin syliin ja puskee suun täyteen karvoja.

Jos viivyn kauan tietokoneella, niin yritetään hypätä näppäimistön päälle. Illalla nukkumaan menon aikana, kun valot on jo sammutettu, alkaa asunnon ympärijuoksu. Katti läiskyttää ovea kaappia vasten, tiputtelee tavaroita hyllyltä ja naukuu. Kokemuksesta tiedän, ettei kannata hermostua ja meno ei ole joka iltaista. Parasta tilanteen rauhoittamiseksi onkin nousta ylös ja seurustella

mirrin kanssa. Kaupungissa ei heitetä kissaa ”kuutamolle”, vaikka joskus mieli tekisikin. Aamulla emäntä herää parhaiten, jos kävelet hiusten päällä ja kolistelet. Naukuminen on aina tehokas keino ja volyyimia voi lisätä sekä sävyä muuttaa tarvittaessa. Kyllä Viljo tietää.

Yhteiselomme aikana on sattunut monia hauskoja tapauksia. Kerrankin naapuri soitti työpaikalleni, että kissasi livahti heille ja asuntosi ovi on sepposen selällään. Viljo oli osannut avata oven. Riittävän monta kertaa kun hyppää kädensijalle, niin ovi ponnahtaa auki. Juuri niin. Takalukko varmistaa nykyään sen, ettei kotiini ole enää vapaata pääsyä. Suljetut ovet Viljo tuntee yhä haasteellisena ja yrittää hyväksi opitulla konstilla aukaista niitä myös naapurissa, kakkoskodissaan. Laatikot avataan myös, jos sinne on kätkeyty herkkuja. Tassu pujotetaan kädensijan ympärille ja veto ja veto. Yksinkertaista.

Putkilahdessa olemme käyneet pitemmällä lomilla. Viljo inhoaa reissaamista. Kun lähdön hetki on käsillä, niin kissa katoaa piiloon matalan sängyn alle. Matkan teko on yhtä kärsimystä molemmille. Katti heittäytyy kuljetuskorissa selälleen ja potkii kaikin voimin kattoa, enkä ole aikaisemmin tiennyt, että kissa saa sellaisia ääniä kurkustaan.

Kanssamatkustajat vilkuilevat minua kysyvästi ja epäilevät eläinräkkäyksestä. Mirri rauhoittuu, kun nostan sen syliin. Silittelen, hellin ja kannan koko neljän tunnin ajan kuin pikkulasta.

Lapsuuden kodistaan Viljo on kasvanut irti. Kävimme kerran ”sukuloimassa” Niinimäessä, mutta häntä ei enää tunnistettu yhteisön jäseneksi, omaksi pojaksi. Vastaaotto oli hyvin viileä ja jopa vihamielinen. Muutoin Putkilahdessa on mielenkiintoista. Luontopolulla on paljon tutkittavaa. Matka etenee hitaasti, koska jokainen heinänkorsi ja mätäs pitää tarkastaa. Lintujen laulu ja muut luonnon äänet ovat hieman pelottavia-kin aralle kaupunkilaiskollille. Hiirimetsälle emme ole vielä päässeet. Ehkä ensi kesänä...

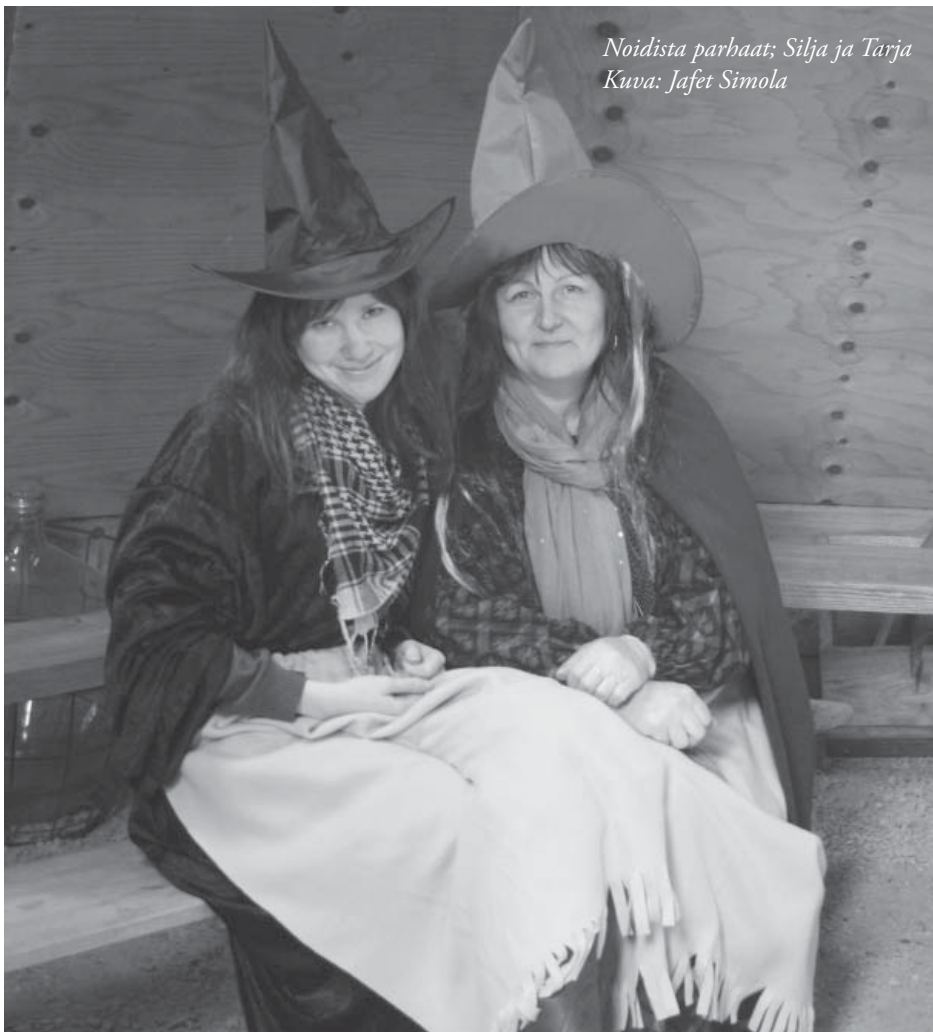
Lemmikkien omistajia arvostellaan usein siitä, että he inhimillistävät liikaa koiransa, kissansa tai jonkin muun luontokappaleen. Mitä pahaa siinä on, jos eläin olemassa olollaan tuottaa iloa omistajalleen? Kissan silittämisen on todettu laskevan verenpainetta ja eläin ymmärtää kaiken puhumasi, lisäksi on luotettava keskustelukumppani. Taatusti ei kerro salaisuuksia eteenpäin eikä intä vastaan. Viljon kanssa minulla on aamuisin aina juttutuokio. Hah, hah... Kummatkin

nauttivat näistä hetkistä. Elämä on useinkin niin vakavaa, joten on tärkeää hieman huputella. Eläimet tarjoavat siihen loistavan mahdollisuuden.

Prismassa esitettiin taannoin tutkimus siitä, onko kissoilla ja koirilla tunteita. Viljon kanssa olimme sitä mieltä, että kaikkeen sitä rahaa heitetään, itsestään selviin asioihin. Lemmikille on ensi arvoisen tärkeä turvallisuus. Silloin voi ottaa rennosti ja emäntä voi nostella ja käänellä mielensä mukaisesti. On näet varma luottamus siitä, ettei mitään pahaa tapahdu. Eläin tuntee myös ikävää, kun omistaja on poissa, niin jälleen-näkemisen riemu on aivan liikuttavaa. Tulin esim. parin viikon matkalta kotiin, niin kissa oli kovasti tohkeissaan. Se juoksi edestakaisin asunnossa, välillä kävi puskemassa ja taas menttiin. Olen havainnut Viljon ilmeistä myös tyytymättömyyttä, vihaa ja iloa. Joskus näyttäisi, että kissani nauraisi!?!)

Olen kasvanut lapsuuteni ympäristössä, jossa eläimiä hoidettiin hyvin, jopa rakastettiin. Kaikkea tarpeetonta kärsimystä vältettiin tuottamasta. Kotonani ymmärrettiin, että eläin on inhimillinen olento, joka tuntee kipua, kylmyyttä, nälkää, pelkoa jne. Oli myös vastuu hoidokeista. Kun nämä seikat ovat mielessä, on hyvin vaikeaa tajuta eläinräkkäystä ja ihmisten ajattelemttomuutta. Kesäkissat ovat jokasyksyinen ongelma. Kodittomia mirrejä ilmestyy tienvarsille. Ei eläin ole leikkikalua, esine, jonka voi hetken pitää ja sitten hylätä. Lemmikin ottaminen vaatii sitoutumista useiksi vuosiksi ja siksi on tärkeää harkita huolellisesti kykeneekö siihen.

Lopuksi mainittakoon, että jäin eläkkeelle vuoden vaihteessa. Viljon kanssa vietämme yhdessä ansaittuja kissanpäiviä. On oikein rattoisaa.

Noidista parhaat; Silja ja Tarja
Kuva: Jafet Simola

LANKALAUANTAI VILLISIKATILALLA

Aurinko paistoi ja sää oli lämmin, kun jo tuntuksi tulleeeseen tapaan vetäisimme pääsiäisnoidan tamineet niskaamme lankalauantaina Simolan villisikatarhalla. Laskeskelimme päivän aikana, että tänä vuonna avoimet ovet pidettiin jo viidettä kertaa, joten itsekin

taisin olla jo neljättä vuotta peräkkäin kasvanoidan paikalla. Lisäksi allekirjoittanut oli pestattu paikan päälle leikkimään lehdistöä. Aikaa toimittajaleikkeihin, auringonottoon ja ihmisten kanssa rupatteluun jäikin muokavasti, sillä myöhäisen pääsiäisen hyvä sää

Kuva: Silja Ojanen

Löydä
vesille kummit

luonnonsatamiin,
retkelle perheen kera
tai vaikkapa
kisaamaan
kaveriporukan (5h)
kanssa...

Myydään taloudellinen ja vakaa
29-jalkainen nostoköli purjevene
Yst. vast. P. (050) 32 55556

epäilemättä piti osan ihmisistä laittamassa pihajaan ja puutarhojaan kuntoon.

Kävijöitä kuitenkin oli mukavasti, tuttuja ja tuntemattomia, joista osa löysi paikalle vasta pienten eksymisseikkailujen jälkeen, ja olipa pari kappaletta ulkomaalaisiakin. Erityisesti heille villisikamakkarat ja nokipannukahvit olivat varmasti eksoottinen elämys, puhumattakaan itse elävien otusten näkemisestä.

Kävijöiden tapaan henkilökuntaan kuuluvia noitiakin oli muutama vähemmän kuin aikaisempina vuosina, mutta myös meissä riitti kansainvälistä meininkiä. Olihan paikalliselle Kyöpelinvuorelle lennähtänyt noitia ainakin Ranskasta ja Ruotsista saakka, ellei jopa kauempaakin. Yhteinen kieli kuitenkin löytyi heti ja pääsiäisherkut saatiin tarjoiltua hyvässä yhteisymmärryksessä. Saapa nähdä joko ensi vuonna joku noita tulisi paikalle Kuusta asti.

Epäilemättä seuraavana yönä oli taas kellosoittajia liikenteessä, kuten Putkilahden pääsiäisperinteeseen kuuluu.

JÄRVINIEMEN UUDET ASUKKAAT

Muutosten tuulet ovat puhaltaneet naapurisamme, Järvi­niemen tilalla. Uudet asukkaat ovat asettuneet taloksi ja saimme pääsiäisen pyhinä tutustua heihin vihdo­in kunnolla, vaikka ovatkin tuossa alkuvuodesta enem­män ja vähemmän pyörineet. Kiirettä kun on ollut sekä meillä että heillä.

Talon uusi emäntä Sirpa Tilus on kotoi­sin Limingasta asti. Korpilahdella on tul­lut asuttua kuitenkin jo puolitoista vuotta. Sirpalla on jo aikuiset lapset Anna ja Ari ja hän on ammatiltaan sairaanhoitaja. Tämän lisäksi hän on sivutoiminen maatalousyrit­täjä ja kasvattaa mehiläisiä. Mukavaa, että hunajan ystävinä voimme saada nyt todel­lista lähihunajaa. Sirpa pitää kovasti myös puutarhanhoidosta ja harrastaa talvisin käsitöitä, mistä todistaa tuvassa seisovat kan­gaspuutkin.

Sakari Iivari onkin sitten Korpilahden

kasvatteja. Putkilahti on hänelle tuttua seutua. Onhan mummola sijainnut tuossa vähän matkan päässä Toivolassa ja Autio­niemessä puolestaan asui räti. Sakari on kou­lutukseltaan agrologi ja nyt isännöimässä uutta kotia. Kovin on eläinrakas kuulemma ja kova metsä- ja luontomies. Sirpa ja Sakari sanovat viihtyvänsä luonnossa keräten sienet ja marjat talven varalle. Perheen muonava­vuuteen kuuluu silloin tällöin myös Sakarin 13-vuotias poika Tomi, johon sainkin tutus­tua jo aiemmin kun seurasimme yhdessä talvirallien Töppöspohjan erikoiskoetta. Oikein reipas ja mukava nuori mies on hän.

Mehiläisten lisäksi perheen lemmikkinä ja pihan vartijana toimii Mocca, belgian­paimenkoira. Tyttäreni tykkäsi kovasti rap­sutella talonvahtia. Sen verran eläinystäviltä uudet naapurimme vaikuttivat, että en yhtään ihmettelisi jos perheenjäsen­ten määrä vielä kasvaisi. Ainakin kissaa taloon kuulemma kaivataan, jotta myyrät, hiiret ja päästäiset pysyisivät kurissa. Kaikin puolin mukavan oloisia nämä Sirpa, Sakari ja Tomi. Tervetuloa Putkilahdelle!

TEKSTI JA KUVA METTE TOIKKANEN

Kyläraitin siivous

Toukokuun kolmas oli jälleen se päivä, jol­loin Putkilahdessa siivottiin kylämme läpi kulkevan tien numero 610 pientareet. Ih­meellisesti sinne aina talven aikana kaivau­tuu erilaisia roskia, jotka eivät sinne kuulu. Lumipeitteen sulaessa kaikki sitten ikäväl­lä tavalla paljastuu kaikkien katseltavaksi. Monenlaisia esineitä sieltä löytyy: pulloja, juomatölkkejä, tupakka-askeja, karamelli­pakkauksia, kahvipikareita, sanomalehtiä, makkarapakkauksia ja paljon muuta. Yh-

teensä noin yksi kuutiometri roskia löytyi Nokonmäen ja Vaaruvuoren väliseltä alu­eelta. Jyväskylän kaupunki ei ole sijoittanut yhtäkään roska-astiaa tälle alueelle, ja tämä puute olisi syytä korjata mahdollisimman pian.

Tänä vuonna siivoustalkoisiin osallistui noin 20 kylän asukasta. Suurimmalla innolla roskia keräsi huomioliiveihin pukeutuneet ala-asteikäiset koululaiset. Tämän esimer­kin valossa myös tapahtumaan osallistuneet aikuisetkin suhtautuivat siivoustalkoisiin hyväntahtoisesti ja iloisella ilmeellä. Moni

kylän asukas ei ehtinyt talkoopaikalle juuri 3.5., mutta he olivat osallistuneet siivoustalkoisiin keräämällä roskat omalta lähiseudultaan jo etukäteen.

Suurella joukolla kyläraitin siivous hoi­tui 1-2 tunnin aherruksella. Hyvin tehdyn työn päätteeksi kyläseura tarjosi kahvia, mehua, pullaa, karkkia ym. virvokkeita. Tar­joilua sponsoroi Virran Puoti. Putkilahden kyläseuran puolesta kiitämme kaikkia tapah­tumaan osallistuneita roskakuskeja. (VK)

LÄHETTÄJÄ:
PUTKILAHDEN KYLÄLEHTI
VESPUOLENTIE 1977 B1
41870 PUTKILAHTI, FINLAND

HPN-Pelti

rakennuspeltityöt
ammattitaidolla

☎
0500 615263

Postiosoite:
Honkalanmutka 2 B 3
41800 Korpilahti

*Referensikohde Putkilahdessa:
Koulupuiston uusi katto (2004)*

LM-SÄHKÖ

Korpilahdentie 808
19920 Pappinen
☎ 0400 476 559

- ▶ sähköasennukset
- ▶ teleasennukset
- ▶ sähkösuunnittelu

SÄHKÖ-HENKKA OY

Sähköurakointi ja
antenniasennukset

Kariharjuntie 9, 19650 Joutsa
Henkka: 0400 643 448

www.sahko-henkka.fi

ME PALVELEMME Aukioloaikamme:

ma - ke klo 9-15.45, to klo 9-16.30, pe 9-15.45

Tiit ja kortit 010 254 5101
Asunto- ja muut luotot 010 254 5102
Säästäminen ja sijoittaminen 010 254 5103

Notariaattiasiantuntija Reijo Säkkinen 010 254 5150
Myyntipäällikkö Sari Vesterinen 010 254 5155
Toimitusjohtaja Tuomas Kupsala 010 254 5160

Telefax 010 254 5170
Verkkopalvelut www.op.fi

Etua elämään. OP-Pohjolasta. **KORPILAHDEN
Osuuspankki**

Joutsan Konehuolto

Jousitie 1 A, 19650 Joutsa

• JONSERED • HUSQVARNA • TOHATSU • DERBI • KEEWAY

- Myynti • Huolto • Korjaukset
- Varaosat • Myös muut merkit

(014) 882 298, 0500 710 416
Fax (014) 882 300

CUTRIN

PARTURI - KAMPAAMO

Jovi & Jaikku

JENNA: ☎ 050 528 5612
NOORA: ☎ 041 505 6317
HEIDI: ☎ 040 353 3015

MARTINPOLKU 13C19
41800 KORPILAHTI

MYÖS RAKENNEKYNNET!

KORPILAHDEN APTEEKKI

p. (014) 821 775
Avoinna:
ma - pe 9 - 17
la 9 - 13

www.korpilahdenapteekki.fi

LUHANGAN SIVUAPTEEKKI

p. (014) 877 271
Avoinna:
ma - pe 9.30 - 16.00

Virran Puoti

Puoti avoinna
ma-to 9.30-17.00, pe 9.30-18.00,
la 10.00-15.00

päivittäistavarat
kahvio

bensiini 95E, polttoöljy
rauta ja maatalous

valokopio- ja nettipalvelu

TARMO
LÄHIKAUPPIAS

WWW.VIRRANPUOTI.FI

PUHELMET: 014-825 177

VIRRAN PUOTI, VESPUOLENTIE 1950 B, 41870 PUTKILAHTI